

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.020 van 16 maart 2000
in de zaak A. 85.098/VII-18.686.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-P. VIDICK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Augustijnernonnenstraat 67

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Sierra Leone nationaliteit, op 29 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-P. VIDICK, die verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van beweerde Sierra Leonese nationaliteit, komt in België binnen op 15 december 1998, en verklaart zich op 17 december 1998 vluchteling.

1.2. Op 11 maart 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 9 juni 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 maart 1999 tot weigering van verblijf.

1.4. Dit is de bestreden beslissing.

1.5. De motivering van deze beslissing luidt :

"(...)

Aan betrokkene werd op 7 mei 1999 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 maart 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij (zij) ontvlucht is, en waar, volgens zijn (haar) verklaring, zijn (haar) leven, zijn (haar) fysieke integriteit of zijn (haar) vrijheid in gevaar zou verkeren."

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij op 14 december 1999 een "observatienota" heeft neergelegd ter griffie van de Raad van State; dat een dergelijk stuk niet is opgenomen in het procedurereglement, zodat het uit de debatten wordt geweerd;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij telkens weer een identieke exceptie van niet-ontvankelijkheid aanvoert, die schijnt te berusten op het niet begrijpen van haar rol in de procedure, wanneer de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tevens partij is in het geding; dat vaststaat dat de Minister van Binnenlandse Zaken belast is met de concrete en daadwerkelijke uitvoering van onder meer de arresten van de Raad van State op het domein van het Vreemdelingenrecht, en meer in het bijzonder van de bevelen om het grondgebied van het Rijk te verlaten die kunnen worden uitgevaardigd op basis van de afwijzende

beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wanneer zij wordt geschorst door de Raad van State, zodat de aanwezigheid van de tweede verwerende partij als proces-partij absoluut vereist is in het kader van een behoorlijke, coherente en efficiënte rechtspleging; dat bijgevolg de exceptie van de tweede verwerende partij feitelijke grondslag mist;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, § 2, betreft, de verzoekende partij in een enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing is aangetast door "machtsmisbruik", dat zij niet berust op pertinente motieven en dat de rechten van de asielzoeker niet werden geëerbiedigd;

Overwegende dat uit het administratief dossier van de eerste verwerende partij, dat bestaat uit een aantal ongenummerde stukken, zonder inventaris, blijkt wat volgt :

1/. Op 30 maart 1999 schrijft de Advocaat van de verzoekende partij een brief naar de eerste tegenpartij, in dit schrijven deelt hij zijn tussenkomst mee voor de verzoekende partij, vraagt hij om ingelicht te worden over het verloop van de procedure en schrijft hij dat "zijn cliënte woonplaats kiest op zijn kantoor", niet-tegenstaande deze duidelijke brief wordt de bestreden

beslissing op 9 juni 1999 aangetekend met ontvangstbewijs, verstuurd naar de verzoekende partij in het "opvangcentrum Alseberg, Sanatoriumstraat 165, 1652 Alseberg". Op 9 juni 1999 wordt de bestreden beslissing naar de eerste verwerende partij teruggestuurd met de vermelding "(verzoekster) woont niet meer op (het) aangeduid adres". Op 9 juni 1999 verstuurt de eerste verwerende partij een kopie van de bestreden beslissing naar de Advocaat van de verzoekende partij en dit "gevolggevend aan uw brief dd. 15 maart 1999 (sic !)", in het dossier is geen spoor te vinden van een brief van 15 maart 1999 van de Advocaat van de verzoekende partij, (een inventaris van de genummerde stukken zou blijkbaar nut hebben) waarin woonstkeuze wordt gedaan bij de Advocaat. In het dossier van de eerste verwerende partij bevindt zich wel een document van 17 maart 1999 waarin de verzoekende partij woonplaatskeuze doet bij haar Advocaat.

2/. Op 7 mei 1999 stuurt de eerste verwerende partij een oproeping in het kader van het dringend beroep naar de verzoekende partij naar voornoemd adres, om te verschijnen op 17 mei 1999 om 9.00 uur, datum en tijdstip waarop haar de gelegenheid wordt geboden de motieven van haar asielaanvraag nader uiteen te zetten. In dit schrijven wordt onder meer vermeld (dat) "Indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt U dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en anderzijds de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil invoeren, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal. Op dezelfde datum krijgt de Advocaat van de verzoekende partij kennis van voornoemde oproeping.

3/. Op 13 mei 1999 stuurt de Advocaat van de verzoekende partij per fax een kopie van het medisch attest van 11 mei 1999 van Dr. A. ELMEGERAB naar het Commissariaat-

generaal. Uit dit attest blijkt dat de verzoekende partij ziek is, dat zij niet mag buiten komen, dat de ziekteperiode loopt van 11 mei 1999 tot 30 mei 1999 en dat verzoekster zal hersteld zijn op 1 juni 1999. De behandelende geneesheer beschrijft het ziektebeeld niet. De Advocaat van de verzoekende partij verschijnt op het Commissariaat-generaal op 17 mei 1999 en legt het origineel van voornoemd doktersattest neer. Het orgineel van dat attest bevindt zich in het dossier van het Commissariaat-generaal.

4/. Op 9 juni 1999 wordt de bestreden beslissing ter kennis gebracht aan de Advocaat van de verzoekende partij.

5/. In het dossier bevindt zich een volledig ingevulde vragenlijst van 17 maart 1999, waarin de verzoekende partij onder punt 24 haar vluchtmotieven uiteenzet.

Overwegende dat het de Raad van State niet duidelijk is waarom de eerste verwerende partij niet heeft geantwoord op de schriftelijke argumentatie van de verzoekende partij vervat in het document "demande de reconnaissance de la qualité de réfugié" van 17 maart 1999; dat het evenmin duidelijk is waarom dit document niet zou beantwoorden aan "de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen"; dat de Commissaris-generaal in redelijkheid niet kon beslissen in voorliggend geval dat er aanleiding was om artikel 52, § 2, 4/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen toe te passen; dat, alhoewel het enig middel veel "snediger" en "adekwater" had kunnen worden geformuleerd, het in die mate ernstig is dat in dit geval geen toepassing kon worden gemaakt van voornoemd artikel, zodat hierdoor "de rechten van de asielzoeker in concreto" niet werden geëerbiedigd;

3.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, § 2, betreft, de verzoekende partij aanvoert dat zij uit Soedan afkomstig is (bladzijde vier van het verzoekschrift), terwijl uit bladzijde één van het verhoorverslag van de Vreemdelingendienst, en uit bladzijde één van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal blijkt dat de verzoekende partij uit Sierra Leone zou afkomstig zijn; dat er derhalve twijfel bestaat betreffende de nationaliteit van de verzoekende partij; dat in voorliggend geval deze twijfel vooralsnog in de huidige stand van de procedure speelt in het voordeel van de verzoekende partij, omdat in het verzoekschrift misschien een materiële vergissing is geslopen, waarvoor de Advocaat van de verzoekende partij kan verantwoordelijk zijn en niet de verzoekende partij zelf;

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van de verzoekende partij bestaat in het niet gehoord zijn door de eerste verwerende partij, wat vooralsnog mogelijk is; dat het niet gehoord zijn, de toepassing van artikel 52, § 2, 41, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, meebrengt en ertoe leidt dat de weigering van verblijf, besloten door de tweede verwerende partij op 11 maart 1999 definitief zou worden, zodat de verzoekende partij "mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat zij ontvlucht is, en waar, volgens haar verklaring, haar leven, haar fysieke integriteit of haar vrijheid in gevaar zouden verkeren", wat een ernstig nadeel uitmaakt, dat tevens moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.